

نگاهی به انتخابات در افغانستان

ضمن تبریک گفتن استرداد استقلال کشور مطالبی داریم در این زمینه که شما را به خواندن آن در صفحات 5 و 6 این شماره فرا می خوانیم؛ و این تصویر نماینگر جفایی ست که به حق این یادگار تاریخی از طرف دشمنان آزادی بعمل آمده است.

هشتاد و دو سال پیش در ۱۵ ماه ثور سال ۱۳۰۶ خورشیدی نخستین شماره روزنامه انیس به مدیریت محی الدین انیس در کابل منتشر شد.

« هنوز از عمر انیس دو سال نگذشته بود که حبیب الله کلکانی بر کابل تسلط پیدا کرد و کارهای مطبوعاتی از رونق افتاد. در آن زمان، محی الدین انیس هم مجبور شد که انتشار انیس را متوقف کند و به جای آن نشریه حبیب الاسلام را منتشر کند. بعد از سقوط حکومت ۹ ماهه حبیب الله کلکانی، انتشار انیس در کابل از سر گرفته شد. در سال ۱۳۰۹ خورشیدی، روزنامه انیس رسماً نشریه خبری دولت شد. « مطالب بیشتر را در صفحه دوم بخوانید

سایر مطالب این شماره: لویه جرگه ها نقش آن، ز خاک ما قدم سنجیده بردار، آیا او را دیده اید؟ کاروان شعر و ادب و مطالب دیگر.

محدود مردم به حوزه های انتخاباتی حاضر شدند. چنانکه در برخی از حوزه های انتخاباتی نسبت به تعداد رای دهنده گان، تعداد خبرنگاران، تماشاچیان و مسؤولین امنیتی زیاد بوده است. و در نیمه دوم روز انتخابات عده یی توانستند تا رای بدهند. ولی وقت رای دهی محدود بوده آنرا تا ساعت ۴ بعد از ظهر تعیین نموده بودند که با این مشکل عده یی نتوانستند در این انتخابات شرکت نمایند. ک. آیدن نماینده سرمنشی ملل متحد در همان آغاز انتخابات گفته بود که از تقلب در انتخابات و سایر چالش ها تشویش دارد. جریان انتخابات نشان داد که واقعاً چنین شد. هم تقلب بود - که بعداً معلوم شد تقلب گسترده - و هم چالش های دیگر که از همه مهمتر مسئله امنیت. با وجود اینکه ۳۰۰ هزار نیرو های افغان و خارجی برای امنیت توظیف شده بود باز هم چندین انفجار و درگیری های رو در رو صورت گرفت. قابل ذکر است که قرار گفته بعضی دوستان از طریق خط تلیفون از کابل، رسانه های خبری بیشتر از نصف حوادث را انعکاس نداده اند. در بعضی حوزه های رای دهی حملات مسلحانه صورت گرفته و عده یی زخمی و کشته شده اند.

سهم گیری زنان در انتخابات نسبت به گذشته کم رنگ تر بود؛ اگر چه می گویند در هرات حضور زنان به چشم می خورده است. چیزی که در این مقطع قابل دقت است اینکه « مطالبات زنان افغانستان از ریاست جمهوری آینده و دیگر منتخبین » طی بیانیه آغاز به کار « کمپاین 50% » زنان منتشر شد که از لحاظ سیاسی قابل اهمیت فراوان میباشد. در آغاز این بیانیه آمده است: " ما، بخشی از فعالان حقوق شهروندی و حقوق زنان، به عنوان فعالین جامعه مدنی در عرصه های مختلف صنفی، مطبوعاتی، سازمان های غیردولتی، احزاب و نهادهای سیاسی و اجتماعی هستیم که طی سالیان گذشته راه های گوناگون و صعب العبوری را برای تحقق خواسته ها و مطالبات زنان و بهبود وضعیت زندگی آنان پیموده ایم و هر گاه ضرورت اقتضا می کرده،

برای تحقق این خواسته ها در کنار هم (ص 18)

پروسه رای دهی برای انتخابات ریاست جمهوری و شورا های ولایتی در میان موج عظیمی از نا آرامی ها و نگرانی ها به پایان رسید. در این میان عده یی از هموطنان ما پای صندوق های رای رفته به کاندید های دلخواه شان خواسته یا نا خواسته رای دادند. و عده یی هم بنا بر علت نا آرامی ها یا ده ها موجب دیگر از رای دادن ابا و ورزیند. بهر حال آنچه مورد توجه و علاقمندی دولت کرزی و هواداران بین المللی شان که همانا امن جلوه دادن افغانستان و صدور دموکراسی بود به گونه ای اجرا گردید. سخن اینجاست که گویا در افغانستان دموکراسی مستقر است و دولتی که از طریق انتخابات روی کار می آید مشروعیت دارد و بنام تمام شهروندان کشور مجبور و مکلف اند تا از رئیس جمهور انتخابی شان پشتیبانی کنند و وی را در پیشبرد اهداف و وظایف محوله اش کمک و همراهی نمایند. غربی ها و در راس آن ایالات متحده امریکا به این دلخوش اند که پلان های شان برای پیاده نمودن ستراتیژی دراز مدت در افغانستان جامه عمل می پوشد و دست نشانده های آنها در افغانستان دلخوش اند که دموکراسی را در جامعه تطبیق کرده و نظامی بوجود آورده اند که گویا از طرف مردم انتخاب شده است و بنام مشکلی سر راه وجود ندارد و خود را برنده میدان می انگارند.

ولی آنچه انتخابات کنونی نشان داد از چنین مشروعیتی چندان خبری نبود. با وجود اینکه مردم با گرفتن خطراتی به جان خود به پای صندوق های رای رفتند و رای خود را - به چه کسی مهم نیست - ریختند، ولی از طرف برگزار کننده گان این انتخابات چنان ضربه ای را پذیرا شدند که اصلاً تصورش را کرده نمی توانستند. در حقیقت برگزار کننده گان انتخابات به حيله ها و نیرنگ ها دست زدند تا از مردم بیچاره ما برای مشروعیت حاکمیت خویش رای بگیرند، از یکسو تسلط ظالمانه خود را بر مردم رنگ قانونی بدهند از سوی دیگر به تطبیق برنامه های باداران بین المللی شان کمک نموده باشند.

جریان انتخابات نشان داد که در ابتدا عده یی

نگاهی به انتخابات افغانستان

کنار هم گام برداشته ایم. امروز نیز مصمم شده ایم، به منظور ارائه بخشی از مطالبات خود و زنان سرزمین مان، با بهره گیری از فضای انتخاباتی، ائتلاف دیگری را شکل دهیم. این ائتلاف که هدف آن طرح مطالبات زنان است، فیصدد حمایت از کاندیدایی خاص و با مداخله در حق شهروندان در انتخابات نیست. بلکه میخواید صدای زنان این سرزمین را هر چه رساتر به گوش جامعه برساند. " این در حقیقت صدایی بود که واقعاً ظنین انعکاس آن در جامعه قابل اهمیت بود.

این بیانیه را می توانید در سایت نی مطالعه نمایید.

در جریان انتخابات سر و صدا هایی مبنی بر ائتلاف ها نیز به گوش رسید. عنایت شریف در مصاحبه با تلویزیون صدای افغان که از امریکا پخش میگردد گفت: امریکا در صدد آن است که بین کرزی و عبدالله عبدالله تفاهم به وجود آورده تا یک حکومت ائتلافی ایجاد نماید. این در حالیست که نتایج ابتدائی انتخابات با شمارش ۱۰ در صد رای اعلان شده است. نتایج شمارش آراء نشان داد که کرزی در جلو رای گیرندگان قرار دارد و عبدالله عبدالله به دنبالش جای دوم را بدست آورده است. قراری که در شمارش ۶۰ در صدی رای ها معلوم شد که کرزی یک میلیون و هفتصد هزار رای یعنی ۴۷ درصد آرا و عبدالله عبدالله یک میلیون و دوصد هزار رای یعنی ۳۲ در صد آرای شمرده شده را بدست آورده است.*

در تمام این موارد از تقلب گسترده در انتخابات و شمارش آرا تذکراتی داده شده است. می گویند این تقلب به اندازه ئی گسترده بوده است که صندوق ها به نفع کاندید مورد نظر از قبل پرکاری شده است. از انواع دیگر تقلب، از جمله یک نفر چندین رای داده است. اطفال کمتر از سن ۱۸ رای داده اند، صندوق های رای دهی به خانه ها رفته و رای زنان در آن انداخته شده و از این قبیل. کمیسیون سمع شکایات - که رئیس آن یک آمریکایی است؟ - گفته است که بیش از ۲۰۰۰ شکایت ثبت شده ۱۲۸ آن قابل دقت و غور جدی است و ۵۶۰ شکایت بررسی می شود. گفته شده است، شخصی دستگیر شد که نزدش ۹۰ ورق رای دهی بود و ۱۰ آنرا در صندوق ها ریخته بود که در همه اوراق بدست آمده مقابل نام کرزی نشانی و عقب آن مهر شده بود؛ یک تعداد صندوق ها از هلی کوپتر ها ایساف پایین افتاده، و از این گونه تقلب های دیگر...

در جریان انتخابات شایع شد که عبدالله عبدالله به نسبت اینکه خود را برنده انتخابات می داند در صورتی که برنده نشود دست به تظاهرات خواهد زد که این خبر از طرف ستاد انتخاباتی وی رد شد و یک شایعه اعلان گردید. همچنان احمد زی یکی از کاندید ها ریاست جمهوری در گفتگو با تلویزیون آریانا در کابل گفت که می خواست نسبت اینکه رای

هایی که به وی داده شده است مفقود گردیده، دست به تظاهرات بزند، ولی از جانب سفیر امریکا ممانعت به عمل آمد و گفته شد که چند روز دیگر باید صبر کرد؛ در مقابل دولت کرزی اعلان کرده است که به شورش های احتمالی به شدت پاسخ داده خواهد شد. این و ده ها مورد دیگر نشان میدهد که دست کاری از خارج هم در انتخابات افغانستان رول مهم دارد.

ریچارد هولبروک فرستاده ویژه امریکا در امور افغانستان با حامد کرزی ملاقات نموده و قراری که در بی بی سی نشر گردید این ملاقات پر تنش بوده است: " بعضی منابع برای بی بی سی فاش کرده اند که ریچارد هولبروک در این دیدار نگرانی های امریکا درباره تقلب و دستکاری صندوق های رای را مطرح کرد و گفت که برگزاری دور دوم انتخابات می تواند این فرآیند را اعتبار بیشتری بخشد". (سایت فارسی بی بی سی) این خبر جالب «بی بی سی» را در همین شماره جهت مطالعه شما نقل کرده ایم.

چند روز بعد گوردن براون صدراعظم انگلیس بطور غیر مترقبه سفری به افغانستان داشت و راساً از نظامیان کشورش در هلمند دیدن نموده و از افزایش به تعداد سربازان انگلیسی در افغانستان سخن راند. اگر چه این دیدار جنبه غیر رسمی و صرفاً دیدار با سربازان تلقی شد، ولی: " آقای براون در دیدار کوتاهش از شهر هلمند در جنوب افغانستان، با حامد کرزی، رئیس جمهوری افغانستان و عبدالله عبدالله، رقیب اصلی او در انتخابات ریاست جمهوری، گفتگویی تلفنی داشت. " (سایت بی بی سی) ناظران امور می گویند این سفر - که قرار گفته جنرال دیوید ریچاردز فرمانده نیرو های بریتانیائی در افغانستان بدون ارتباط با انتخابات افغانستان نمی تواند باشد.

" بریتانیا در ۳۰ تا ۴۰ سال آینده برای ایفای نقش در مواردی همچون کمک به توسعه، کشور داری و اصلاح بخش امنیت، در افغانستان حضور خواهد داشت. " (بی بی سی)

بهر صورت تا چند روز دیگر روشن می شود که کی رییس جمهور افغانستان است. یا تنش های خشونت آمیز رخ میدهد یا حوادثی که در سایر کشور ها از جمله ایران به وقوع پیوست، در شرف ظهور است، یا انتخابات به دور دوم کشانیده می شود بدون اینکه هیچ حادثه ئی به وقوع بپیوندد و ده ها احتمال دیگر آنچه به صورت نورمال و بدون تشنج واقع شود این است که شخصی رئیس جمهور افغانستان خواهد شده که بیشترین آرا و به کلام دیگر ۵۱ در صد آرا را بدست آورده باشد. ولی سوال اساسی در این جاست که این برنده هر که باشد کرزی و یا مخالفین وی، آیا این انتخابات پاره ای از مشکلات افغانستان را حل خواهد کرد. آیا توقعات مردم که برای کاندید مورد نظر خود رای داده اند برآورده خواهد شد؟ و ده ها سوال دیگر.

به نظر این قلم آنچه از انتخابات افغانستان نتیجه

گرفته می شود این ها است:

- مردم افغانستان علاقه دارند در تعیین سرنوشت کشور خویش سهیم شوند.

- انتخابات و تعیین دولت از طریق رای مردم ولو در کشوری که پایه و اساس دموکراسی در آن جدید و نو بنیاد است و مهم تر از همه اینکه وارداتی است، مورد توجه مردم قرار گرفته و درسی است برای آینده گان که بتوانند از آن استفاده به جا نمایند.

- برگزار کننده گان این انتخابات برخلاف آنچه ادعا می کنند به صداقت و درستی انتخابات ایمان ندارند و سعی شان بر این است تا از طریق این انتخابات به قدرت برسند و بر گرده های مردم با پاشنه های آهنین شان پا بگذارند و در نهایت امر به جامعه بین المللی نشان بدهند که ما مشروعیت داریم و این نمونه دموکراسی در کشور ماست.

- تقلب و دست کاری در انتخابات نشان می دهد که برای رسیدن به شفافیت و انتخابات واقعی در کشور ما راه درازی را باید پیمود. شکاکیت ها، سوء تفاهمات و دست کاری ها خاصه نظام کنونی است و زمان زیادی در کار است تا بتوان این پدیده شوم را برطرف کرد.

- نماینده های واقعی مردم که بتوانند از خواسته های مردم دفاع نموده و برای به کرسی نشاندن آن اقدامات عملی نمایند در این روند جانی ندارند.

- درک کاندید ها از روند انتخابات ریاست جمهوری نیز قابل تأسف و رقت انگیز است. اکثر کاندید ها نمی توانستند بگویند که چه برنامه ای برای کار بعدی خود دارد و بد تر از همه این که حتا با اصطلاحات مربوط به کشور داری آشنائی نداشتند.

- هر چه باشد جامعه بین المللی در راس ایالات متحده امریکا و انگلیس که برنامه های دراز مدتی در کشور ما دارند در این انتخابات منافعی دارند و برای تطبیق استراتژی دراز مدت شان به این روند نیاز مبرم دارند. و امکان برخورد منافع شان در حالات خاص قابل تصور میتواند باشد.

- بعضی از شخصیت ها و نیروهای اجتماعی به خاطر بهره برداری سیاسی و سازمانی خویش در انتخابات شرکت نمودند و با وجود اینکه ناکامی شان در انتخابات قابل درک بود، آنرا نپذیرفته و به تبلیغ اندیشه های خود پرداختند. گر چه این کار در ظاهر امر عالمانه و به جا پنداشته می شود ولی در باطن امر، گذاشتن مهر تایید بر نظام دست نشانده و مافیایی مواد مخدره، طرفداری از ارتجاع قرون وسطایی، کمک به تحقق برنامه های غربی ها و ناتو و به کرسی نشاندن اهداف آنها می تواند باشد

روز های آینده نشان می دهد که چه حوادثی در کشور در حال وقوع است، و چه برنامه های دیگری در حال تدوین.

* تا این لحظه که این نوشته زیر چاپ میرفت سه میلیون و هفصد هزار رای شمرده شده بود.